

Als pleegouder moet je soms inventief zijn om je staande te houden. Zo denken Marianne █████, Fred █████ en hun partners er ook over. Zij richtten onlangs 'SafeWings' op, een stichting die het ontzorgen van pleegouders centraal stelt. Met dit initiatief hopen ze hun droom te verwezenlijken. Een reden voor Mobiel om eens bij hen langs te gaan.

WILLEMEN KRONENBERG

Samen meer pleegouder zijn

Fred en zijn vrouw Tineke hebben al allerlei soorten opvang achter de rug als ze, een paar jaar terug, twee meisjes in huis krijgen als crisisplaatsing. De pleegzorgorganisatie zoekt een langdurige plek voor de kinderen en ze besluiten zich hiervoor aan te bieden. Na een half jaar staat hun hele gezin op zijn kop en met tegenzin laten ze dit aan de pleegzorgorganisatie weten.

Vruchtbare samenwerking

Het gezin van Marianne en Ronald lijkt een goede plek te bieden voor beide meisjes. Zij hebben met hun gezin jaren in een woongemeenschap in Frankrijk gewoond. In Nederland misten hun kinderen andere kinderen om zich heen. Ze worden gepolst of ze geïnteresseerd zijn om pleegkinderen in huis op te nemen. Zo komen de meisjes bij Marianne in huis. Aanvankelijk begrijpt ze niet waarom hun vorige pleegouders, Fred en Tineke, contact blijven houden met haar gezin en met de meisjes. Gaandeweg ontdekt ze dat beide meisjes zoveel beroep doen op hen als pleegouders, dat zij en Ronald af en toe behoefte hebben aan tijd met alleen hun eigen kinderen. Hieruit ontstaat een vruchtbare samenwerking. Regelmatig gaan de pleegkinderen uit het gezin van Marianne een weekend logeren in het gezin van Fred.

De pleegdochter die inmiddels in het gezin van Fred woont, logeert regelmatig bij Marianne, als het niet bij haar eigen moeder kan. Marianne: "De kinderen voelen zich niet gedumpt, maar kijken er naar uit als ze weer eens gaan logeren."

Avontuurlijk plan

De twee pleegouderkoppels hebben elkaar in de loop van de jaren steeds beter leren kennen. Ze blijken op een lijn te zitten in het omgaan met kinderen. Ook vinden ze elkaar in hun idealen. Al pratend ontdekken ze dat er heel veel aandacht is voor pleegkinderen en hun ouders, maar dat er eigenlijk weinig aandacht is voor pleegouders. Ze worden wel begeleid door de pleegzorgorganisatie, maar dat gaat over hoe ze met de kinderen omgaan, niet over henzelf en hoe het met hen gaat. Ze besluiten samen het avontuur aan te gaan met het oprichten van 'SafeWings'.

Het bruist

"Met onze stichting willen we andere pleegouders de gelegenheid geven om af en toe iets samen, zonder hun pleegkinderen te doen", zegt Fred. Het startpunt is duidelijk vanuit liefde voor het gehele pleeggezin. Fred en Marianne bruisen van de ideeën. Inmiddels zijn er ook concrete resultaten. Om de zaterdag werken ze met de kinderen in de tuin van een boerderij. De kinderen kunnen het kleinvee verzorgen en er is een moestuin, waar ieder kind een eigen stukje grond kan bewerken en zelf groente kweken. "Een win-winsituatie", aldus Marianne. "Boer en boerin geholpen, pleegkinderen blij en pleegouders hebben een dagje voor zichzelf." Na de zomer starten ze op zondagmiddag met paardrijden voor pleegkinderen. Daarbij zien ze graag dat oudere pleegkinderen de kleintjes gaan begeleiden bij het verzorgen van de paarden. Marianne: "Deze jongeren

hebben door hun levenservaring veel te bieden aan jongere pleegkinderen. Zo sla je twee vliegen in een klap en hebben ook meer pleegouders er baat bij.”

Accu opladen

Het doel is dat pleegouders regelmatig tijd krijgen om de accu weer op te laden. Marianne: “Uit eigen ervaring weten we dat sommige kinderen doorgaan tot het gaatje.” In de zomervakantie is ‘FellowWings’ van start gegaan. Fred: “Dit is een soort ontmoetingsplek waar we proberen om pleegouders met elkaar te verbinden, zodat zij elkaar over en weer diensten kunnen verlenen in het opvangen van elkaars kinderen. “Net zoals we in onze eigen gezinnen bezig zijn.”

Pleegouders krijgen tijd om de accu op te laden.

In een vergevorderd stadium is ook een coachingsproject voor pleegouders. Hierin staat het versterken van je eigen persoon in relatie tot je (pleeg)gezin centraal. Volgens Marianne is dit een laagdrempelig en effectief initiatief. Enthousiast vertellen beiden dat de directie van de pleegzorgorganisatie waar ze bij zijn aangesloten het een prachtplan vindt. “Ze noemen het een uitstekende invulling van burgerinitiatieven, die in deze tijd steeds belangrijker worden.”

De toekomst

Na alle enthousiaste verhalen vraag ik voorzichtig wat er nu gebeurt als alle Mobbellezers enthousiast worden over ‘SafeWings’ en ‘FellowWings’ en zich massaal aanmelden om mee te doen. Fred begint te glimmen en zegt dat ze dat aan kunnen. Marianne: “We willen snel groeien tot een organisatie die samen met pleegouders werkt aan een verrijking van het pleegouderschap. Daarom zoeken we contact met zoveel mogelijk pleegouders om ervaringen te delen en te kijken wat we voor elkaar kunnen betekenen.” <